Р Е Ш Е Н И Е
№ 42268

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6966** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на „НИРВАНА 8“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ПК 1797, район „М.“,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. Г. Х., подадена чрез адв. Ц. М., против Решение № 1197 от 06.04.2026г., постановено по НАХД № 9458/2025г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 20-ти състав, с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 826304-F816990 от 12.05.2025г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Дирекция „Оперативни дейности“ към Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с което на „НИРВАНА 8“ ЕООД на основание чл. 185, ал. 5 във връзка с чл. 185, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) и чл. 53 във връзка с чл. 83 от ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (с левова равностойност 1 022,58 евро) за извършено административно нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на Министерството на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18/13.12.2006г.), във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.
В касационната жалба са наведени оплаквания за неправилност и необоснованост на първоинстанционното решение, постановено при съществени нарушения на процесуалните

правила и при неправилно прилагане на материалния закон – касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът поддържа, че районният съд неправилно е приел липсата на предпоставки за квалифициране на деянието като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Твърди се, че установената положителна разлика в касата е в минимален размер от 9,72 лв., от деянието не са настъпили вредни последици и не са засегнати фискалните интереси на държавата. Сочи се още, че съдът неправилно е извел пречка за прилагане на чл. 28 от ЗАНН от наличието на предходно предупреждение. Отделно от това се развиват доводи, че приетият по делото Протокол за извършена проверка серия АА № 0164354 от 28.03.2025г. е нечетлив и не установява описаната в акта и в наказателното постановление фактическа обстановка. По тези съображения касаторът моли за отмяна на първоинстанционното решение и за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание пред касационната инстанция касаторът „НИРВАНА 8“ ЕООД, редовно призован чрез процесуалния си представител адв. М., не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – началникът на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Дирекция „Оперативни дейности“ при ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява в съдебно заседание от юрк. П., който оспорва касационната жалба като неоснователна и моли съда да остави в сила решението на СРС. Излага, че нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. е формално, извършено е в условията на повторност, поради което разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Яни Костов дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна – санкционираното юридическо лице, чрез упълномощен адвокат, имаща право и правен интерес от оспорването, в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, срещу подлежащ на касационен съдебен контрол първоинстанционен съдебен акт. Жалбата отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 212 и чл. 213 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като съгласно ал. 2 следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Касационната инстанция извършва проверката въз основа на фактите, приети за установени от първоинстанционния съд.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 28.03.2025г. в 01:41 часа инспектори по приходите при ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са извършили проверка на стопанисван и експлоатиран от дружеството-касатор „НИРВАНА 8“ ЕООД търговски обект – бар-клуб „П.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица]. В обекта е установен монтиран и функциониращ електронен касов апарат с фискална памет (ЕКАФП) модел „DATECS FP-2000“, с индивидуален номер на фискалното устройство (ФУ) DT 557601 и номер на фискалната памет (ФП) 02557601, регистриран в НАП с рег. № 4182070 от 26.04.2024г. Устройството е притежавало и са били активирани функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми.

При проверката контролните органи са извели от фискалното устройство дневен финансов „Х“

отчет № 0015442 от 28.03.2025г., съгласно който отчетената касова наличност в устройството към момента на проверката е била в размер на 93,45 лв. (47,78 евро). Едновременно с това служителите на обекта са изготвили опис на наличните парични средства в касата, според който фактическата наличност е възлизала на 103,17 лв. (52,75 евро). При съпоставката между отчетената от фискалното устройство и фактическата наличност в касата е констатирана положителна разлика в размер на +9,72 лв. (4,97 евро), представляваща въвеждане на парични средства в касата извън случаите на продажба, която промяна не е била отразена във фискалното устройство в момента на извършването ѝ чрез предвидената за целта операция „служебно въведени суми“.
Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка серия АА № 0164354 от 28.03.2025г., съставен в присъствието на упълномощено от дружеството лице, което го е подписало без възражения. По делото са събрани и приложени писмени обяснения от обслужващия персонал.
За констатираното нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на 07.04.2025г. старши инспектор по приходите Т. С. е съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АN № F816990 срещу „НИРВАНА 8“ ЕООД. Актът е предявен и връчен лично на пълномощника на дружеството на 07.04.2025г., като в законоустановения тридневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.
Въз основа на съставения АУАН и събраните доказателства на 12.05.2025г. началникът на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, действащ при надлежно делегирана компетентност, е издал обжалваното Наказателно постановление № 826304-F816990. В постановлението административнонаказващият орган е приел, че нарушението е извършено в условията на „повторност“ по смисъла на § 1, т. 35 от ДР на ЗДДС, тъй като за същото по вид нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. спрямо дружеството са издадени Наказателно постановление № 763943-F749552 от 01.04.2024г. и Предупреждение № 763942-F749555 от 01.04.2024г., влезли в законна сила на 14.06.2024г. На основание чл. 185, ал. 5 във връзка с чл. 185, ал. 4 от ЗДДС и чл. 53 във връзка с чл. 83 от ЗАНН на дружеството е наложена имуществена санкция в минималния предвиден от закона размер от 2 000 лв. (1 022,58 евро).
При така правилно установената фактическа обстановка касационният състав намира наведените в касационната жалба оплаквания за неоснователни по следните съображения:
Първоинстанционното решение е валидно и допустимо, постановено от законен съдебен състав в рамките на предоставената му от закона компетентност и по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол.
При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушения на процесуалните правила или материалния закон. Както правилно е отбелязал първоинстанционният съд, съставеният АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление отговарят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Актовете съдържат точно, подробно и ясно описание на нарушението, дата, час и място на извършването му, законовите разпоредби, които са нарушени, както и доказателствата, които го потвърждават, с което е гарантирано в пълен обем правото на защита на санкционираното лице.
Неоснователно е касационното възражение относно нечетливост на Протокола за извършена проверка серия АА № 0164354 от 28.03.2025г. Протоколът представлява официален документ, съставен от длъжностни лица в кръга на правомощията им и по установения ред, който съгласно чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) се ползва с материална доказателствена сила за удостоверените в него факти и действия. Ръкописният текст е напълно четлив по отношение на релевантните за спора параметри – индивидуализацията на търговския

обект, фискалното устройство, отчетената по отчет „Х“ сума (93,45 лв.) и преброената фактическа наличност (103,17 лв.). Тези констатации се потвърждават безусловно и от приложените по делото разпечатка от дневния финансов „Х“ отчет, изготвения опис на наличните средства и дадените от персонала писмени обяснения, както и от събраните гласни доказателства чрез разпита на актосъставителя, кредитирани правилно от въззивния съд.
Безспорно е доказано осъществяването на състава на административното нарушение. Съгласно императивното правило на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на фискалното устройство се регистрира в него чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Задължението има обективен и безусловен характер и следва да бъде изпълнено незабавно, с точност до минута, при всяко фактическо поставяне на парични суми в касата на обекта. Като е допуснало в касата да се намират с 9,72 лв. (4,97 евро) повече от регистрираните във фискалното устройство средства, без тази сума да е въведена чрез съответната служебна операция, дружеството е осъществило състава на вмененото му административно нарушение. Тъй като субект на отговорността е юридическо лице, тя е обективна и безвиновна по силата на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН.
Касационната инстанция изцяло споделя извода на районния съд за неприложимост на института на маловажния случай по чл. 28 от ЗАНН. Съгласно легалната дефиниция на § 1, ал. 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН „маловажен случай“ е налице, когато извършеното нарушение или неизпълнение на задължение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или неизпълнение на задължение от съответния вид. Нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. е формално, на простото извършване, и законодателят не поставя настъпването на вредоносен резултат като елемент от фактическия му състав. Липсата на вреди за фиска е типична за този вид нарушения и сама по себе си не обуславя по-ниска степен на обществена опасност.
Наред с това, настоящото нарушение е извършено при условията на „повторност“ по смисъла на § 1, т. 35 от ДР на ЗДДС и § 1, ал. 2 от ДР на ЗАНН, тъй като е осъществено на 28.03.2025г. – в рамките на едногодишния срок от влизане в сила на 14.06.2024г. на предходно Наказателно постановление № 763943-F749552 от 01.04.2024г. за същото по вид нарушение.
Освен това, по делото безспорно се установява, че на същата дата – 14.06.2024г., по отношение на касатора е влязло в сила и Предупреждение № 763942-F749555 от 01.04.2024г., издадено на основание чл. 28, ал. 1 от ЗАНН за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Съгласно изричната норма на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, с писменото предупреждане нарушителят се уведомява, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение задължително се налага административно наказание. При констатирано ново нарушение от същия вид, извършено в рамките на едногодишния предупредителен срок (на 28.03.2025г.), законът императивно задължава административнонаказващия орган да ангажира административнонаказателната отговорност на субекта, като изключва повторното му освобождаване от отговорност с предупреждение по чл. 28 от ЗАНН.
Правилно и законосъобразно е определена и санкционната норма. На основание чл. 185, ал. 5 във връзка с чл. 185, ал. 4 от ЗДДС за повторно нарушение по ал. 2, което не води до неотразяване на приходи, на юридическото лице се налага имуществена санкция в размер от 2 000 до 8 000 лв. (с левова равностойност от 1 022,58 до 4 090,34 евро). Наложената имуществена санкция от 2 000 лв. (1 022,58 евро) е определена в минималния предвиден от закона размер. Наложеното

наказание съответства на тежестта на извършеното деяние.
По изложените съображения касационната инстанция приема, че решението на Софийския районен съд е правилно, законосъобразно и обосновано, поради което следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция се явява основателно. По силата на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН размерът на възнаграждението се определя съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съобразявайки фактическата и правна сложност на делото и обема на осъществената процесуална защита в касационното производство, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 70,00 евро, което следва да бъде възложено в тежест на касатора „НИРВАНА 8“ ЕООД в полза на юридическото лице, в чиято структура е административнонаказващият орган – Националната агенция за приходите.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административният съд С. - град, XXVII-ми касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1197 от 06.04.2026г., постановено по НАХД № 9458/2025г. по описа на Софийски районен съд, 20-ти състав.
ОСЪЖДА „НИРВАНА 8“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ПК 1797, район „М.“,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. Г. Х., да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 70,00 (седемдесет) евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение в касационното производство.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: